KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

URHO KIERIMO Vastaava päätoimittaja Turku, puh. 11 490	RURIK PITKÄNEN Toimitussihteeri Liisankatu 27, E 10 • Puh. 38 154

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa • Hinta 30 markkaa koko vuodelta

N:o 3 Maaliskuu	Postisiirtotili N:o 6825	1945 50. vuosikerta

Kuuromykkäin Urheiluliitto 25-vuotias

Maaliskuun 6 p:nä täytti Kuuromykkäin Urheiluliitto, maamme kuurojen urheiluseurojen keskusjärjestö, 25 vuotta, siis neljännesvuosisadan. Nyt kuluneeseen toimintakauteen sisältyy hyvin paljon eteinpäinpyrkimystä, työtä ja taistelua vastusten kanssa, mutta myöskin menestystä ja tyydytystä tehdystä työstä, mikä on paras palkinto kaikille, jotka tässä toiminnassa joko välittömästi tai välillisesti ovat olleet mukana.

Alotteen liiton perustamiseen tekivät Helsingin Kuuromykkäin Voimistelu- ja Urheiluseuran silloiset johtohenkilöt, ensisijassa seuran puheenjohtaja Eino Karilas, joka hyvin ymmärsi, että maassamme silloin toimivat harvalukuiset urheiluseurat tarvitsevat yhteistä keskusjärjestöä johtamaan niiden toimintaa samojen suuntaviivojen mukaan ja antamaan tukea ja vakavuutta kuuromykkäin urheiluaatteelle. Olihan hän v. 1905 perustetun Suomen Kuuromykkäinliiton keskushallituksen jäsenenä havainnut, mikä korvaamaton tuki liitto voi jäsenyhdistyksilleen olla.

Maaliskuun 6 p:nä 1920 pidettiin Helsingissä Rikhardink. 2 Kuuromykkäin Urheiluliiton perustava kokous. Siihen oli saapunut viiden urheiluseuran edustajat ja kuutisenkymmentä k.m. urheiluseurojen jäsentä. Vilkkaan ja myönteisen keskustelun jälkeen päätettiinkin perustaa oma liitto ja valittiin sille hallitus. Ensimmäiseen liittohallitukseen tulivat valituksi puheenjohtajana Eino Karilas, varapuheenjohtajana ja ruotsinkielisenä sihteerinä Oskar Wetzell, suomalaisena sihteerinä Antti Jokelainen, Sulo Vuokko ja Fabian Mattila. Näistä on kaikissa liiton vaiheissa pysynyt mukana Eino Karilas, toimien puheenjohtajana 21 vuotta, vuoteen 1941, jolloin luovutti ohjat nuorempiin käsiin. Häntä seurasivat puheenjohtajina Carl-Eric Martola 1941—43 ja Urho Lehtimäki 1943— tähän asti. Varapuheenjohtajina olivat Oskar Wetzell 1920—28, Väinö Sihvola 1929—31, Antti Jokelainen 1931—34, Väinö Sihvola 1934—38, Ragnar Karlstedt 1938—41, Urho Lehtimäki 1941—43 ja Carl-Eric Martola 1943— tähän saakka.

Sihteereinä ovat toimineet Antti Jokelainen 1920, Oskar Wetzell 1921, Vilho Salovaara 1922—24 ja vuodesta 1924 lähtien Rurik Pitkänen.

EINO KARILAS
KUL:n puheenjohtaja 1920—41, kunniapuheenjohtaja 1941—

Rahastonhoitajana on ollut Eino Karilas v:sta 1920 lähtien.

Liittohallitukseen ovat kuuluneet Antti Jokelainen 1920, Fabian Mattila 1920, Sulo Vuokko 1920—25, Oskar Wetzell 1920—28, Eino Karilas 1920—41, Valter Lindberg 1922—26, Vilho Salovaara 1922—31, Väinö Salomaa 1926—29, Jussi Luomajoki 1926—31, Rurik Pitkänen 1929—45, Väinö Sihvola 1929—31, Antti Jokelainen 1931—34, Emil Mattila 1931—35, Väinö Sihvola 1934—38, Bernhard Kaski 1935—38, Ragnar Karlstedt (kuuleva) 1938—41, Emil Mattila 1938—41, Matti Katainen 1938—45, Carl-Eric Martola 1941—45, Urho Lehtimäki 1941—45, Börje Ahlbäck 1943—45.

Aluksi liiton toiminta kohdistui jäsenten hankintaan. Siihen saattoi liittyä, paitsi seurat, myöskin yksityiset jäsenet. Perustamisvuotena kuului liittoon 6 jäsenseuraa: Helsingin, Turun, Tampereen, Kuopion, Kyminlaakson ja Viipurin kuuromykkäin urheiluseurat. Yksityisiä jäseniä oli 10 perustaja-, 4 vakinaista- ja 150 vuosijäsentä. Perustajajäseneksi pääsi suorittamalla suuremman kertakaikkisen jäsenmaksun kuin vakinainen jäsen, eikä se merkinnyt, että asianomainen olisi perustamistilaisuudessa ollut mukana. Nyttemmin on elossa olevia perustajajäseniä 19 ja vakinaisjäseniä 285. Kuoleman kautta on kirjoista poistettu 6 perustaja- ja 27 vakinaisjäsentä. Kokonaisjäsenluku on nyt yli 600. Silloisissa säännöissä oli myöskin lahjoittajajäsenen nimitys, mutta ei ketään kyllin varakasta lahjoittajaa ilmaantunut lisäämään liiton niukkoja rahavaroja, niin toivottavaa kuin se olisikin ollut.

Liitto sai pian suuren urheiluystävän, silloisen kouluhallituksen voimistelun ja urheilun tarkastajan, prof. Ivar Vilskmanin myötävaikutuksella jäsenlukuunsa katsoen huomattavan valtionavustuksen, mikä suuresti helpotti sen toimintaa. Prof. Vilskman kutsuttiinkin liiton ensimmäiseksi kunniajäseneksi.

NDI:n toimeksiannosta KUL järjesti pohjoismaiset kuuromykkäin urheilukisat Helsingissä 1921. Ne muodostuivat liitolle tulikokeeksi, josta kumminkin selvittiin kunnialla, kiitos pätevän ylituomarin, Fjalar Geitelin. Hänen johdollaan helsinkiläiset ja maaseutuseurojen johtomiehet suorittivat palkintotuomari- ja toimitsijatehtäviään, saaden niistä paljon oppia vastaisen varalle. Palkintotuomarikuntaa on jatkuvasti koulutettu liiton järjestämissä mestaruuskilpailuissa.

Jyväskylässä pidetyn yleisen kuuromykkäinkokouksen yhteydessä KUL järjesti ensi kerran omissa nimissään IV:nnet yleiset kuuromykkäin urheilujuhlat kesäk. 7 p:nä 1920. Niiden kilpailuohjelma oli varsin suppea. Juoksusarjassa oli vain 100, 1500 ja 5000 m juoksut. Lisäksi pituus-, korkeus- ja seiväshypyt, kuulantyöntö, kiekon- ja keihäänheitto. Juoksuja on sen jälkeen lisätty melkoisesti. Painikilpailut olivat yhdessä sarjassa, painorajana 60—70 kg. Paini poistettiin, pääasiassa siitä syystä, että se tuli poistetuksi myöskin kansainvälisten k.m. kisain ohjelmasta.

Yleisiä kuuromykkäin urheilujuhlia järjestettiin aina yleisten k.m. kokousten yhteydessä: Mikkelissä 1923 ja Porvoossa 1926. Kun kilpailuja oli niin harvoin, eikä ollut mahdollisuutta järjestää tehokasta urheilutekniikan neuvontaa, sattui usein että urheilijat tulivat kilpailuihin »kylmiltään», aivan harjoittelemattomina. Kuitenkin joukossa oli useita, jotka todella harrastivat urheilua ja saavuttivat hyviä tuloksia. Pohjoismaista urheiluhegemoniaa hallitsi KUL. 1921 oli NDI:n kansainvälisten kisain lopputuloksena: Suomi 44 pist., Norja 28, Tanska 12 ja Ruotsi 7. Myöhemmin luvut tasoittuivat, Ruotsi, kiitos valtiovallan antaman voimakkaan tuen, pääsi johtamaan, Tanska ja Suomi tulivat tasaväkisiksi, Norja painui loppupäähän. Osoitukseksi KUL:n nauttimasta arvonannosta muitten pohjoismaiden taholta mainittakoon, että NDI:n puheenjohtaja toimi vv. 1926—33 Eino Karilas ja sihteereinä 1926—27 Oskar Wetzell, 1928—29 Rurik Pitkänen, 1930—31 Martti Mikkolainen ja 1932—33 Rurik Pitkänen. Lisääntyneen työmäärän vuoksi omassa liitossa hrat Karilas ja Pitkänen luopuivat NDI:n johdosta, varsinkin kun Kansainvälinen K.m. urheilukomitea järjestäessään koko Eurooppaa käsittäviä kilpailujaan, alkoi vuodesta 1931 alkaen enemmän kiinnostaa urheiluväkeämme.

Vuodesta 1927 lähtien on KUL järjestänyt jokavuotiset mestaruuskilpailut, jotka annetaan eri seurojen toimeenpantaviksi. Mestaruuskilpailujen ansiosta on tulostaso tasaisesti kohonnut ja tekniikka parantunut, sillä niihin ei enää päästetä valmentautumattomia osanottajia, jotka eivät kykene ylittämään rajatuloksia. Tavallisesti näihin arvokilpailuihin on ilmoittautunut 50—70 osanottajaa. Mestaruuksista kilpaillaan kolmessa sarjassa: nuorten (alle 21 v.), yleisessä ja naisten sarjassa. Usein saadaan uusia ennätyksiä, erittäinkin nuorten ja yleisessä sarjassa.

Tuhatjärvisessä maassamme pitäisi uinnilla olla huomattava sija kesäurheiluna. Joinakin vuosina järjestettiin uintimestaruuskilpailuja rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailujen yhteydessä. Kilpailulajeina olivat rinta- ja vapaauinnit naisille ja miehille. Osanottajain vähyyden ja tulostason heikkouden vuoksi uintimestaruuskilpailut kuitenkin lakkautettiin ja siirryttiin kansallisia uimakilpailuja ja merkkikokeita järjestämällä seuroissa laajentamaan ja syventämään uintiharrastusta. Toivottavasti joskus myöhemmin voidaan uinti taas ottaa mestaruuslajiksi.

Hiihto on aina ollut kunniasijalla KUL:n ohjelmassa. Koko liiton olemassaoloajan on järjestetty jokavuotisia hiihtomestaruuskilpailuja, aluksi tasamaalla, sittemmin siirtymällä maastohiihtoon. Paitsi mieskohtaisia mestaruuksia 20 km yleisessä, 10 km ikämies- (yli 35-v.) ja naisten 3 km sarjoissa, kuului kilpailuohjelmaan joukkuekilpailuna 10 km joukkuehiihto kiertopalkinnosta. Ainoastaan sotavuosina hiihtomestaruuskilpailut jäivät pitämättä, alkaen uudelleen 1944.

Urheilijain valmennuskysymys on ollut KUL:n koko toiminta-aikana vaikeasti ratkaistava pulma. Seurojen jäsenet kun asuvat hajallaan, pääasiassa maaseudulla, heitä ei voida koota riittävän pitkäksi aikaa valmennustilaisuuksiin. Yhtenä ratkaisuna on ollut se, että urheilijoita on kehoitettu liittymään kuulevien urheiluseuroihin kotipaikkakunnillaan, jolloin he saavat mahdollisuuden harjoitella tarpeeksi usein sekä osallistuvat seurojen jäsenilleen antamaan urheiluneuvontaan. Tällätavoin ovat useimmat huippu-urheilijoistamme kehittyneet, joten tapaa on syytä jatkaa edelleenkin. — Valmennusleirille parin viikon ajaksi koottiin eri seurojen parhaita urheilijoita Porvoon kuurojenkoululle kesäkuussa 1939, missä pätevien ohjaajien johdolla heille opetettiin urheilutekniikkaa. Leirin johtajana toimi op. Ossian Bojers. Sodan aikana ei valmennusleiritoimintaa ole voitu jatkaa, ja nyttemmin on sunnitelmana saada jokaiselle seuralle omat valmentajansa kustantamalla sopivia henkilöitä Vierumäen urheiluopistoon valmentajakursseille, jokaisesta seurasta ainakin yksi.

RURIK PITKÄNEN
KUL:n sihteeri vuodesta 1924—

KUL:lla oli sen perustamisesta alkaen »Kuuromykkäin Lehdessä» oma urheilupalstansa, jota hoiti puheenjohtaja Eino Karilas. V. 1923 muutti Helsinkiin liiton nykyinen sihteeri Rurik Pitkänen, joka alkoi toimittaa vuoden 1924 alusta koneellakirjoitettua 16—24 sivuista »Kuuromykkäin Urheilulehteä», jota lähetettiin yksi kappale kullekin seuralle. Se ilmestyi joka kolmas kuukausi. Vuosina 1925 ja 1926 lehti muutettiin monistelukoneella painetuksi, ja sitä saivat yksityisetkin tilata. Kun lehtiemme lisäksi tuli 1927 Väinö Sihvolan julkaisema »Kuurojen Ystävä», riitti sen urheiluosasto yhdessä »Kuuromykkäin Lehden» kanssa tyydyttämään liittomme tarpeen ja omat erikoiset urheilulehdet lopetettiin, siirtyen sihteerimme toimittamaan viimemainitun lehden urheiluosastoa v:n 1927 alusta. Toimitussihteerinä hän on voinut varata riittävästi tilaa urheilulle sen kaikissa eri muodoissa. Oma erikoinen, kirjapainossa painettu »Hiljainen Urheilija» ilmestyi vuoden 1931 aikana Nürnbergin kansainvälisten kuuromykkäinkisain merkeissä, mutta vallinneen pula-ajan vuoksi se täytyi kannattamattomana lopettaa. Siitä lähtien on »Kuuromykkäin Lehti» ollut myöskin liittomme virallinen äänenkannattaja, suoden auliisti palstojaan urheiluasiain käsittelylle.

Omaa helppotajuista urheiluopasta ovat kuuromykkäurheilijat kaivanneet. Liitto ryhtyikin 1942 sellaisen aikaansaamiseen ja mainittuna vuonna ilmestyi tri Martti Jukolan laatima »Urheilutaidon alkeet» 138 sivuisena ja runsaasti kuvitettuna. Mukavaa taskukokoa olevana se täyttää suuretkin vaatimukset, ollen uusin ja paras ohjekirja urheilutaitoon.

Ulkomaisia suhteita KUL:lla oli aluksi vain pohjoismaihin, Ruotsiin, Norjaan ja Tanskaan, joitten kanssa järjestettiin yleisten pohjoismaisten k.m. kongressien yhteydessä myöskin pohjoismaiset k.m. urheilukisat, viimeiset Köpenhaminassa 1934. Vuodesta 1931 alkaen oli KUL liittynyt myös kansainväliseen kuuromykkäin urheilukomiteaan (GISS), osallistuen sen kisoihin ensi kerran Nürnbergissä 1931 hyvällä menestyksellä, toisen kerran Lontoossa 1935. Niihin lähetettiin pienet, mutta valikoidut joukkueet, jotka kunnialla edustivat maatamme, tuoden mukanaan molemmilla kerroilla useita kulta-, hopea- ja pronssimitaleja. Kun kisat järjestettiin Tukholmassa 1939, saattoi KUL lyhyen matkan takia lähettää niihin entistä suuremman edustajajoukkueen »opintomatkalle», että nuoremmat urheilijat saisivat kilpailutottumusta. Joukkueemme sijoittui näissäkin kisoissa hyvin rata- ja kenttäurheilulajeissa. Ensi kertaa osallistui KUL:n joukkue kansainvälisiin ampumakilpailuihin, selviten voittajana. Varat kilpailumatkoihin on saatu pääasiassa KUL:n jäsenten omasta keskuudesta keräämällä. Tukholman matkaa varten toimeenpantiin arpajaiset, joiden tulos hyvin riitti kaikkiin kustannuksiin.

KUL osallistui Suomen Kuuromykkäinliiton ja Kuuromykkäin Auttajayhdistysten liiton yhteisiin suurarpajaisiin 1943, joiden tuloksena oli liiton taloudellisen aseman vahvistuminen. Arpajaistulon avulla saatamme urheilijain valmennustyön paremmin tarkoitustaan vastaavaksi kustantamalla ensi tilassa sopivia henkilöitä Vierumäen urheiluopistoon koulutettavaksi seurojensa urheiluvalmentajiksi.

Liiton toimintaa on johtanut liittohallitus, jolla on ollut apunaan liittoneuvosto. Liittoneuvostoon on kuulunut yksi edustaja kustakin seurasta, sen jäsenluku on siis lisääntynyt sitä mukaa kuin uusia urheiluseuroja on perustettu. Nykyään on liitolla 14 jäsenseuraa, joilla on omat piirinsä. Niistä on vuoden 1944 kuluessa perustettu kaksi. Yksi seura lakkautettiin, menetettyään toiminta-alueensa Viipurissa.

KUL:lla on takanaan neljännesvuosisadan pituinen toiminta-aika. Kiitos pitkäaikaisten johtomiesten epäitsekkään uurastuksen sekä hyvän yhteisymmärryksen liittohallituksen ja liittoneuvoston kesken, on sen toiminta ollut vastuksista huolimatta jatkuvaa nousua. Voimme katsoa toivorikkaina tulevaisuuteen, sillä pahimmat vaikeudet ovat voitettu, tie viitoitettu ja toiminta saanut vakiintuneet muodot. Toivotamme sille jatkuvaa menestystä työssään kuurojen ruumiillisen kuntoisuuden kohottamiseksi.

RISTI — AINOA TOIVO

Ave crux, spes unica — terve risti, ainoa toivo — tämä latinankielinen lause on eräs vanhoilta ajoilta säilynyt Jeesuksen ristin ylistys.

Puolitoista tuhatta vuotta sitten elettiin maailmassa rauhatonta aikaa. Silloin mahtava Rooman valtakunta järkkyi ja särkyi pirstaleiksi kansainvaellusten myrskyissä. Sentähden tuntui ihmisistä kuin olisi koko maailma suistunut raiteiltaan ja kaikki ollut hukassa. Mutta silloin eräs hurskas Jumalan mies, kirkkoisä Augustinus (kuoli v. 430) lohdutti hätääntyneitä ihmisiä muistuttamalla, että on maailmassa sentään muitakin voimia vaikuttamassa kuin tämän maailman valtakunnat ja niiden mahtimiehet. On olemassa ijankaikkinen Jumalan valtakunta, joka ei järky eikä sorru. Kun kristitty pitää sitä silmäinsä edessä, hänen ei tarvitse menettää uskallustaan eikä toivoaan.

Ihmiskunnan nykyinen sukupolvi elää samanlaista mullistusten aikaa kuin elettiin noina Augustinuksen päivinä. Tänä aikana kaikki järkyttävät kokemuksemme panevat monet toivot, joita on pidetty lujina ja varmoina, luhistumaan. Hätääntyneinä monet ihmiset kysyvät, onko olemassa enää mitään toivoa. Yksi toivon perusta on edelleen järkkymätön, Jeesuksen risti.

Se risti seisoi kerran Golgatan kummulla. Tosin silloin, kun se sinne pystytettiin, näytti siltä kuin Jeesuksen työ täällä maailmassa olisi mennyt hukkaan. Jeesus sai ristillä kärsiä kuolemasta hirmuisimman. Mutta Jeesus ei ainoastaan kuollut ja haudattu, vaan hän synnin ja kuoleman voittajana nousi kuolleista. Pitkääperjantaita seurasi pääsiäinen. Ja nyt risti puhuu Jumalan rajattomasta rakkaudesta meitä ihmisiä kohtaan, samalla kun se puhuu Jumalan voimasta, jolle ei mikään ole mahdotonta. Se on se ainoa säde, joka voi antaa valoa meille synnin maailmassa ja sen myrskyissä harhaileville ihmislapsille.

Ystävät. Risti — ainoa toivo, antakaamme tämän lauseen painua syvälle sydämeemme. Ja pyytäkäämme yhdessä virrentekijän kanssa:

Sun ristis olkoon ainoa
tienviittaajani matkalla
Ain aurinkona päivällä
Ja yöllä kuuna, tähtenä.

Se oikealle ohjatkoon.
Pois harhateiltä johtakoon,
maailma ettei eksytä,
pois tyköäsi viehätä.

Se olkoon turva tuskissa,
varustus vahva vaaroissa.
mun eläissäni iloni
ja kuollessakin toivoni.

Heikki Hyvärinen.

†

HELENE ARRHENIUS

Viime tammikuun 13 p:nä vaipui kuoleman uneen Turun Kuuromykkäinkoulun entinen opettajatar neiti Helena Cristina Arrhenius lähes 89 vuoden vanhana Paraisissa. Hän oli syntynyt Turussa 11 p:nä huhtikuuta 1856 ja hänen isänsä oli rehtori, professori Carl Jakob Arrhenius ja äitinsä Elisabet Sucksdorff. Hän kasvoi varakkaassa, sivistyneessä ja onnellisessa kodissa. Hänellä oli rakkaat vanhemmat ja 6 veljeä, joista nuorin oli kuuromykkä Lennart, jota perheenjäsenet kovasti säälivät. Heillä oli ikävää, kun he eivät osanneet puhua hänen kanssansa. Saadakseen opetusta vietiin hänet Porvoon kuuromykkäinkouluun. Aika kului. Neiti Helena Arrhenius eli onnellisissa perheoloissa, mutta elämä tuntui hänestä kuitenkin tyhjältä. Hän kaipasi varsinaista työtä, jolla voisi tulla hyödylliseksi ihmiseksi.

Eräänä talvipäivänä v. 1883 hän lähti Turussa olevaan kuuromykkäinkouluun tutustuakseen kuuromykkäin opetukseen, että voisi keskustella veljensä kanssa ja ilahuttaa häntä. Koulu oli silloin Kaskenkadun 12:ssa. Vapisevalla sydämellä hän kulki Kaskenmäkeä ylös kouluun, avasi oven ja astui sisälle. Hänet vastaanotti silloinen nuori johtaja, pastori E. A. Nordman herttaisesti ja ystävällisesti ja vei erääseen luokkahuoneeseen, jossa opettajatar Loa Sahlberg opetti sekä pieniä että isoja oppilaita. Ihmetellen hän katseli ja seurasi opetusta. Hän ihmetteli miten oppilaat oppivat läksynsä sekä käsiliikkeillä, että sormiaakkosilla. Vähän ajan kuluttua hän itsekin osasi sormiaakkoset ja sai ruveta auttamaan opettajaa työssä. Se työ tuntui hänestä hyvin hauskalta. Hän tuli niin innostuneeksi, että eräänä päivänä sanoi vanhemmillensa: Nyt olen löytänyt työalani, tahdon tulla kuuromykkäin opettajattareksi. Isä tuli iloiseksi sen kuultuaan, mutta äitiä ei uutinen miellyttänyt. Seuraavana syksynä eli 1883 hän matkusti Tukholmaan Manillan kuuromykkäin kouluun kuuntelemaan opetusta. Hän oli siellä yhden vuoden ja asui tämän koulun johtaja tohtori O. Kyhlbergin kodissa ja oli siten tilaisuudessa tarkoin ja läheisesti seuraamaan työskentelyä Manillan kuuromykkäin opettajaseminaarissa, vaikka hän ei siellä suorittanutkaan varsinaista opettajatutkintoa.

Palattuaan kotimaahan, hän alkoi opettajatoimensa Turun Kuuromykkäin koulussa. Palkka oli alussa sangen pieni, mutta opettajan harrastus oli sitä suurempi. Monet kuuromykät eri osissa maatamme muistavat ja kiittävät neiti Arrheniusta niistä tiedon ja valon siemenistä, mitä hän heidän sydämiinsä on kylvännyt.

Neiti Arrhenius oli opettajana viittomakoulussa 10 vuotta ja siirtyi puhekouluun v. 1894 opettajaksi. Puhekoulussa hän on vienyt loppuun 3 oppilaspolvea ja osaksi neljättä oppilasluokkaa. Hän oli opettajana yhteensä 34 vuotta ja otti virkaeron täysinpalvelleena v. 1918 ja joutui eläkkeelle.

Neiti Arrhenius oli luonteeltaan hyvin hienotunteinen ja hyväsydäminen. Usein entiset oppilaat sanoivat häntä vaativaiseksi opettajaksi. Se onkin totta, ainakin osittain. Se olkoon sanottu hänelle kiitokseksi. Hän vaati paljon oppilailtaan, mutta hän vaati myös paljon itseltään. Opettajan tehtävä oli kahdenlainen, hänen piti opettaa ja kasvattaa. Kumpikin tehtävä oli tärkeä, eikä kumpaistakaan saa laiminlyödä näin ajatteli neiti Arrhenius. Hän tahtoi opettaa oppilaille paljon asioita, että he saisivat paljon tietoja, joista heille olisi hyötyä elämässä. Mutta neiti Arrhenius tiesi, että oppilaat tarvitsevat muutakin kuin vain tietoja. Oppilaat voivat unohtaa pian maalaiselämän yksinäisyydessä tietonsa. Mutta jos oppilas on kouluaikana saanut opettajaltaan hyvän kasvatuksen, niin voi hän kuitenkin olla onnellinen ja hyvä ihminen, vaikka hän kirjatietojaan olisikin unohtanut. Neiti Arrhenius tahtoi oppilaitaan kasvattaa ahkeruuteen, järjestykseen, puhtauteen, tottelevaisuuteen, totuuteen ja totuudenrakkauteen. Ja siinä oli hän vakava ja vaativa.

Neiti Arrhenius oli minun opettajani koko kouluajan eli 8 vuotta. Minä olen suuressa kiitollisuudenvelassa hänelle kaikesta ja kunnioitan hänen elämäänsä ja työtänsä.

Neiti Arrhenius oli pitänyt huolta oppilaiden vaatetuksessa. Hän on antanut omaisilta ja tuttavilta saatuja vaatteita varattomille oppilaille. Hän on kuulunut monet vuodet kuuromykkäin koulun opettajain ompeluseuraan, joka oli valmistanut vaatteita köyhille oppilaille. Suureksi osaksi oli sekin neiti Arrheniuksen ansio, että koulu sai runsaita lahjoja hänen ystävä- ja tuttavajoukostaan joulujuhlia y.m. varten.

Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen perusta-

misesta asti oli neiti Arrhenius sen Keskushallituksen jäsen ja Turun paikallisosaston johtokunnan jäsen ja sen ensimmäinen rahastonhoitaja monta vuotta.

Neiti Arrhenius on osallistunut koulun ulkopuolellakin yleishyödyllisiin harrastuksiin.

Kun neiti Arrhenius elämänsä varrella on tehnyt paljon hyvää kovaosaisille kuuromykille, niin Jumala siunasi runsaasti häntä ja hänen elämäänsä, että hän sai elää niin kauvan, kunnes hän lopuksi pääsi ikuiseen lepoon ja rauhaan.

Rakas opettajani ja uskollinen ystäväni. Kiitos Teille kaikesta uupumattomasta työstänne ja rakkaudestanne. Muistan, kun tulin 9 vuotiaana kouluun, niin Te rupesitte opettamaan minua ääntämään ja puhumaan, kasvattamaan ja jakamaan paljon tietoja ja iloa ja paljon muuta hyvää. Koulunkäyntini lopetettuani käyin hyvin usein luonanne tervehtimässä. Sanoitte aina: muista minua ja tule pian luokseni tervehtimään! Olimme uskollisia ystäviä yli 40 vuotta. Nyt Te olette poissa, en minä enää tule luoksenne tervehtimään. Kiitos Teille kaikesta! Levätkää rauhassa! Muistonne olkoon sinattu.

*

Neiti Arrhenius-vainaja tuotiin Turkuun ja kätkettiin Turun hautausmaahan perhehautaan. Ruumiinsiunaus tapahtui viime tammikuun 20 p:nä hautausmaan uudessa kappelissa. Rovasti Söderholm toimitti ruumiinsiunauksen. Arkun ääreen astui omaiset jättämään viimeiset tervehdykset. Vainajan veli, hovioikeudenneuvos Gösta Arrhenius, piti kauniin muistopuheen siskollensa. Kuuromykkäin auttajayhdistysten liiton ja Turun Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen jäähyväisadressin jättivät opettaja Santeri Seppälä ja E. Savisaari, joista ensin mainittu lausui seuraavat sanat: »Opettajatar Helena Arrhenius, jonka elämä nuoresta pitäen kulki onnellisuuden päivänpaisteessa, valitsi itselleen toimialan, joka tiesi uhrautuvaa ja uurasta toimintaa yhteiskunnan kovaosaisten hyväksi, niiden, joilta onnetar on riistänyt yhden tärkeimmistä aistimista: kuulon. Hänestä tuli tehtäväänsä innostunut ja uhrautuva kuuromykkäin opettaja. Ja hän olikin aivan erikoisilla opettajalahjoilla varustettu.

Mutta hän toimi opettajatehtäviensä rinnalla paljon myöskin jo koulukäyntinsä lopettaneiden kuuromykkäin henkisen kehityksen eteen ja heidän aineellisen toimeentulonsa turvaamiseksi. Kun Turkuun jo vuosikymmeniä sitten perustettiin tässä tarkoituksessa kuuromykkäin Auttajayhdistys, oli opettaja Arrhenius mukana tätä yhdistystä perustamassa ja edelleen hän oli sen toiminnassa johtavimpia jäseniä. Hänet nähtiin aina innokkaana toimessa niiden joukossa, jotka valmistivat käsitöitä kuuromykkäin hyväksi pidettäviä myyjäisiä varten, sekä oli aina myöskin näitä myyjäisiä järjestämässä. Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen johtokunnan jäsenenä ja saman yhdistyksen rahastonhoitajana on hän tehnyt kauvan kiitosta ansaitsevaa työtä Turun kaupungin ja Turun seudun täysi-ikäisten kuuromykkien hyväksi. Hänen työnsä jatkajat Kuuromykkäin Auttajayhdistysten liitossa ja Turun Kuuromykkäin Auttajayhdistyksessä tahtovat täten edustamainsa yhdistysten nimissä kunnioittaa hänen muistoaan.»

E. Savisaari jätti omasta ja perheensä puolesta kukkaisrahaston välityksellä adressin viimeiseksi tervehdykseksi opettajalleen ja uskolliselle ystävälleen. Kukattoman talven takia laskettiin vähän seppeleitä mutta hyvin runsaasti kukkaisrahastojen adresseja. Sitten arkku kannettiin perhehautaan.

Elias Savisaari.

OPETTAJATAR ROUVA OLGA KOSKINEN 70-VUOTIAS

Huhtik. 3 p. täyttää 70 vuotta ent. Jyväskylän kuuromykkäin koulun opettajatar rouva Olga Koskinen.

Rouva Olga Koskinen on täysinpalvelleena siirtynyt eläkkeelle ja nauttii hyvin ansaitsemaansa lepoa pitkän, vaikean opettajatyönsä jälkeen Hämeenlinnassa. Rouva Olga Koskinen on harras, lämmin kuuromykkäin ystävä. Hämeenlinnan Kuuromykkäin yhdistyksellä hän ahkerasti vierailee ja keskustelee ystävänä kuuromykkien kanssa, pitäen pieniä hengellisiä puheita kuuromykille. Hänen kotiinsa Hämeenlinnassa Rauhankatu 5 A. ovat kuuromykät sydämellisesti tervetulleita. Hän iloitsee kuuromykkien käynneistä. Pitkän opettajatyönsä aikana rouva Koskinen oppi rakastamaan kuuromykkiä ja työtään heidän hyväkseen. Usein matkustaa rva Koskinen Jyväskylään tervehtimään rakasta koulua ja k.m. ystäviään siellä. Jumalan siunausta hyvälle, jalolle, uhrautuvalle kuuromykkäin ystävälle.

KERTOMUS SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON TOIMINNASTA 1944

Liittomme on kuluneena vuonna toiminut entiseen tapaansa kuuromykkäin henkisen ja aineellisen aseman parantamiseksi, vaikka se on sodan varjossa ollut entistä raskaampaa niin liitolle kuin haaraosastoillekin. Helmikuussa tapahtuneiden ankarien ilmapommitusten aikana liiton toimihuoneusto vaurioitui siksi pahoin, että toiminta kokonaisuudessaan oli siirrettävä maaseudulle, mikä suuresti vaikeutti asiain säännöllistä hoitamista. Vasta syyspuolella oli huoneusto saatu sellaiseen kuntoon, että siellä saatettiin osittain työskennellä. Korjaustöitä kesti aina tammikuun 15 päivään 1945, ja suoritettiin ne kiinteimistön osalta Asunto-osakeyhtiö Rosenin toimesta ja kustannuksella. Rikkoontunut kalusto saatiin kesän kuluessa kuurojen puuseppien korjaamana hyvään kuntoon, lukuunottamatta sihteerin kirjoituspöytää, joka oli niin pahoin vaurioitunut, että piti hankkia kokonaan uusi. Arvokkaat konttorikoneet saatiin säilymään, joten ne olivat perinpohjaisen puhdistuksen jälkeen taas käyttökelpoiset, samoinkuin muutkin opetustarkoituksia palvelevat kojeet. Elokuvakonetta vain ei ole saatu käyttökuntoon, sillä siihen sopivaa projektiolamppua ei ole mistään saatavissa, vaan täytyy odottaa siihen asti, kunnes tuonti Amerikasta käy päinsä. Myöskin myyntivarastoille aiheutui vahinkoja, joiden suuruutta ei vielä ole voitu todeta, koska korjaustöiden viipymisen takia varastoja ei ole vielä päästy laskemaan. Liiton omaisuuden luetteloiminen ja arvioiminen on samasta syystä vielä suorittamatta, mutta toivotaan saatavan tehdyksi tulevan kesän aikana samalla kun arkistot ja kirjavarastot uudelleen järjestetään. Sen vuoksi tilinpäätöksessä on ollut turvauduttava edellisen vuoden numeroihin.

Pommitusvaurioista on irtaimiston osalta anottu Valtiovarainministeriöltä korvausta, mutta tähän saakka ei sitä ole saatu. Omaisuuden palovakuutusta on korotettu 250,000 markkaan.

Liiton vuosikokous pidettiin Tampereella huhtikuun viimeisenä päivänä. Tarkoitusta varten saatiin vuokravapaasti käytettäväksi Kaupungintalon juhlasali sekä Osuusliike Voiman juhlasali. Kokouksen hyvästä järjestelystä, samoinkuin e.m. kokoushuoneistojen saannista keskushallitus lausuu parhaat kiitokset Tampereen Kaupunginhallitukselle, Osuusliike Voiman hallitukselle, Tampereen Kuuromykkäinyhdistykselle ja Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen Tampereen piirille.

Liitto on vuosikokouksen päätöksen mukaisesti perustanut Omakotirahaston, jonka peruspääomaksi on liitetty eräitä muita rahastoja ja jota kartutetaan mm. oppikirjojen myynnistä saaduilla tuloilla.

On ryhdytty toimenpiteisiin Malmin päivän, helmik. 12 päivän viettämiseksi koko maassa yleisenä kuuromykkäin päivänä, mutta olosuhteiden pakosta asia on vielä valmisteltavana.

Kuuromykkäin Lehden painattamisesta aiheutuvien tappioitten peittämiseksi on anottu valtion avustusta.

On asetettu toimikunta valmistamaan Suomen Kuuromykkäinkoulujen alkamisen 100-vuotismuistojuhlaa vuonna 1946. Toimikunta on tehnyt ohjelmaluonnoksen lisätyn keskushallituksen harkittavaksi.

Kesälomavirkistyksen hankkimiseksi vähävaraisille kuuromykille perheenäideille ja naisille on liitto kääntynyt Kuuromykkäin Auttajayhdistysten liiton keskustoimikunnan puoleen sillä tuloksella, että ainakin Helsingin kuuromykkäin Auttajayhdistys on kustantanut useille väsyneille perheenäideille oleskelua maalaistaloissa viime kesän aikana.

Kuuromykkäin raittiuskasvatuksen tehostamiseksi varhaisnuorison keskuudessa on lähetetty kirjelmä Kouluhallitukselle, missä anotaan mm. raittiusopetukselle yhtä viikkotuntia kuuromykkäinkoulujen lukusuunnitelmaan.

Viittomakielen edistämiseksi valittu toimikunta ei ole voinut vuoden aikana pitää varsinaisia kokouksia, vaan ovat toimikunnan jäsenet yksityisesti keskenään neuvotelleet alaan kuuluvista kysymyksistä ja kukin tahollaan koettaneet yhdenmukaistaa viittomakielen käyttöä yhdistysten esitelmäpäivillä.

Yhdistysoppaan laatiminen kuuromykkiä varten on jätetty liiton sihteerin tehtäväksi, ja on hän koonnut sitä varten tarpeellista aineistoa, saadakseen p.o. oppaan mahdollisimman tarkoituksenmukaiseksi. Opas saatanee valmiiksi vuoden 1945 kuluessa.

Kuuromykkäin suurarpajaisia varten on saatu Sisäasiainministeriöstä toimeenpanolupa yhdessä erään toisen yhdistyksen kanssa, ja ovat liiton puolesta asiaa tarmokkaasti ajaneet tarkastaja J. K. Palomaa ja puheenjohtaja Urho Kierimo. Arpajaiset toimeenpan-

naan 15/4—14/6 1945, ja on toimeenpano uskottu Suurarpa r.y:lle.

Kuuromykkäin Sairaus- ja hautausapukassaa valmistava toimikunta on saanut ehdotuksensa sääntöineen valmiiksi. Tämän perustamisen jälkeen tulee jo olemassaolevat apukassat lakkautettavaksi tahi niiden säännöt muutettavaksi lain vaatimusten mukaisiksi.

Liiton oppikirjavarasto on lisääntynyt johtaja Kierimon laatimalla moniväripainossa painetulla »Ensimmäinen lukukirjani» nimisellä kirjalla, jonka toivotaan tekevän kuuromykkälapsille opiskelemisen entistään helpommaksi ja miellyttävämmäksi. Kirjasta suoritetun liikevaihtoveron on Valtiovarainministeriö palauttanut liitolle.

Liitto on edelleenkin julkaissut suomenkielistä Kuuromykkäin Lehteä ja ruotsinkielistä Tidskrift för Dövstumma. Edellisen toimitussihteerinä on ollut Rurik Pitkänen ja jälkimmäisen nti Rea Stadius, johtaja Kierimon ollessa molempien vastaavana päätoimittajana. Lehdet ovat saatu julkaistuksi säännöllisesti, vaikka olosuhteiden pakosta on pitänyt antaa joitakin kaksoisnumeroita. Myöskään ei myöhästymisiä ole voitu parhaalla tahdollakaan välttää.

Rautateillä on liiton puolesta hankittu yhdistysten esitelmäpäiville 25 %:n alennuksia. Suurempia alennuksia ei ole voitu saada.

Liitto on saanut valtionavustusta kuluneena vuotena 100,000 markkaa, siihen luettuna 15,000 markan esitelmäapuraha haaraosastoille. Toimihenkilöiden palkkauksen parantamiseksi on Sosiaaliministeriö myöntänyt 5,000 markan lisäapurahan. Raha-automaattiyhdistykseltä on saatu 50,000 markkaa.

Liiton sihteeri on entiseen tapaan ohjesääntönsä mukaisesti hoitanut toimistoa, matkustanut pyydettäessä haaraosastoissa pitämässä esitelmiä, puheita ja neuvottelutilaisuuksia sekä tilien ja toiminnan tarkastuksia, avustanut uusien yhdistysten perustamisessa. Vuoden kuluessa on tehty konttoritöitä 1960 tuntia, asioita ulkona 1446 tuntia, esitelmiä 46 tuntia, kokouksia 447 tuntia. Myöskin yksityisiä kuuroja on sihteeri avustanut heidän asioissaan monin eri tavoin.

Liiton keskushallitukseen ovat kuuluneet: puheenjohtajana johtaja Urho Kierimo, pastorit Lauri Paunu ja Arvo Arasola, rva Katri Pitkänen, hrat Eino Karilas, Carl-E. Martola, Lauri Vainola, Urho Lehtimäki ja toimittaja Rurik Pitkänen sihteerinä. Rahastonhoitajana on toiminut kirjanpitäjä neiti Jenni Granqvist. Lisätyssä keskushallituksessa ovat olleet nti Ina Norjajoki, rva Rauha Nikolainen, hrat Matti Katainen, Elias Savisaari, tarkastaja J. K. Palomaa ja rovasti Otto Myyryläinen. Keskushallitus on kokoontunut 3 kertaa, lisätty keskushallitus 1 kerran.

Liiton haaraosastoja oli vuoden alussa 34 yhdistystä. Uusia yhdistyksiä perustettiin Kajaaniin 2/7 -44 ja Haapajärvelle 17/12 -44. Alueluovutuksen kautta lakkasivat toiminnasta Sortavalan ja Viipurin yhdistykset, joten liiton haaraosastoja oli vuoden lopussa edelleenkin 34.

Yhteenveto liiton haaraosastojen toiminnasta:

Yhdistys	Jäseniä	Kokouksia	Omaisuus mk Omakotir.	Yhteensä
Turku	101	58	274,873	372,475
Helsinki	163	14	Osakeh.	443,178
Tampere	69	158	44,064	90,732
Viipuri	—	—	—	—
Heffata	49	14	Oma talo	256,008
Jyväskylä	64	11	9,521	32,751
Kotka	42	9	—	14,118
Kuopio	43	15	20,161	41,095
Vaasa	66	19	135,384	249,722
Porvoo	21	—	—	—
Lappeenranta	30	10	—	8,107
Riihimäki	37	22	10,500	24,290
Pietarsaari	47	47	19,073	40,257
Hämeenlinna	26	15	—	14,098
Pori	87	66	Oma talo	283,124
Alavus	35	16	—	520
Salo	10	2	—	3,982
Hämeenkyrö	17	11	—	3,285
Seinäjoki	37	11	—	17,263
Länsi-Uusimaa	18	12	4,713	18,886
Kokkola	58	11	—	24,006
Lahti	32	12	7,058	19,229
Oulu	59	2	8,335	14,768
Kymenlaakso	20	3	—	993
Pohj.-Karjala	10	3	—	2,505
Sortavala	—	—	—	—
Forssa	15	11	—	5,157
Äänekoski	17	10	1,020	4,123
Mikkeli	37	10	—	9,890
Rauma	28	10	—	10,564
Kerava	16	6	—	1,493
Kemi	—	—	—	—
Joensuu	18	10	—	1,869
Iisalmi	70	10	—	5,924
Kajaani	16	6	—	2,506
Haapajärvi	16	1	—	—

Helsinki maaliskuulla 1945.

URHO KIERIMO
puh. joht.

RURIK PITKÄNEN
sihteeri.

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON VUOSIKOKOUKSELLE

Kuuromykkäin Sairaus- ja hautausavustuskassa.

Ponnet:

Kun Liittomme alaosastoilla ei enää ole oikeutta pitää ns. kassoja vaan niiden toiminta on lakkautettava tai ne on järjestettävä annetun uuden Avustuskassalain ja sen toimeenpanoasetuksen mukaisesti, niin kokous pitää suotavana, että saadaan yhteinen koko maata käsittävä kuuromykkäin sairaus- ja hautausavustuskassa.

Kokous hyväksyy sille esitetyt periaatteet Kuuromykkäin sairaus- ja hautausavustuskassan säännöiksi.

Kokous kehoittaa Liiton hallitusta toteuttamaan ja perustamaan Kuuromykkäin sairaus- ja hautausavustuskassan. J. K. Palomaa.

Suomen- ja ruotsinkielisten kuurojen maatalous- ja ammattiopetus ja -kasvatus.

Ponnet:

Kokous toteaa kiitollisin mielin, että Suomen Kuuromykkäinliiton taholta esitetystä aloitteesta, joka koski kuurojen maatalous- ja ammattiopetuksen ja -kasvatuksen järjestelyä on vihdoin saatu Laki kuuromykkäin ammattikouluista, ja toivoo,

että suomen- ja ruotsinkielisten kuurojen maatalous- ja ammattikoulut alkaisivat toimintansa lähitulevaisuudessa, viimeistään syksyllä 1946.

Kokous kehoittaa kuuroja suhtautumaan myötämielisesti uusiin kuurojen sivistyslaitoksiin ja kannattamaan niitä puhein ja töin.

Kokous kehoittaa vakavasti koulunsa päättäneitä nuoria kuuroja heti jatkamaan opintojaan maatalous- ja ammattikouluissa.

J. K. Palomaa.

Suomen Kuuromykkäinliiton suurarpajaiset.

Ponnet:

Kokous tahtoo osallistua oman liittonsa taloudellisen aseman parantamiseen.

Sentähden kokous ilomielin toteaa, että on saatu lupa toimeenpanna Kuuromykkäinliiton suurarpajaiset huhtikuun 15 päivän ja kesäkuun 14 päivän välisenä aikana tänä vuonna.

Kokous kehoittaa ja toivoo, että jokainen liiton jäsen ottaa arpajaisasian omaksi asiakseen ostamalla arpoja ja ryhtymällä asiamiehenä tarmokkaisiin toimenpiteisiin arpojen myymiseksi. J. K. Palomaa.

Liittomme 40-vuotisjuhlat

pidetään helluntaina, toukok. 20—21 p:nä Helsingissä. Kokouspaikaksi on saatu Säätytalo. Tarkempi ohjelma lehtemme huhtik. numerossa.

Avioliittoon aikovat kuuromykät on vapautettava maksamasta viranomaisille kuuroudesta aiheutuvia ylimääräisiä maksuja.

Puuttumatta kuuromykkiä koskevan avioitumiskiellon kohtuuttomuuteen, tahtoisimme huomauttaa siitä epäoikeudenmukaisuudesta, että avioliittoon meneminen tulee kuuromykille moninkertaisesti kalliimmaksi kuin kuuleville. Avioliittoon aikovien kuuromykkien on ensinnäkin hankittava virallinen selvitys siitä, ettei heidän kuuromykkyytensä ole perinnöllistä. Useassa tapauksessa tällöin on lunastettava kirkkoherranvirastosta kaksihaarainen, asianomaisen äitiä ja isää koskeva sukuselvitys, jota kenties on jatkettava useammassa seurakunnassa, jolloin todistuksen hankkiminen tulee maksamaan melkoisesti. Tämän jälkeen — jos kuulutusviranomainen sitä vaatii — on asianomaisen kuuromykän mentävä lääkärille, mistä hän saa avioliittoansa varten lääkärintodistuksen. Maksettuaan tämän hän vielä joutuu suorittamaan lunastusmaksua Lääkintöhallitukselle, joka tarkastaa tämän e.m. lääkärintodistuksen.

Vasta sitten kuuromykät pääsevät tavallisessa järjestyksessä ottamaan aviokuulutusta. Kuulutusmaksun he toki mielellään suorittavat, vaikka ovatkin enimmäkseen vähävaraisia. Mutta mielestämme on aivan kohtuutonta, että kuuromykkien, sen lisäksi, että avioliittolaki jo muutoinkin alentaa heidän ihmisarvoansa, pitää maksaa ylimääräisiä, kalliiksi tulevia maksuja, joita ei kuulevilta kansalaisilta vaadita. Ei kuurous ja siitä johtuva jäinen yksinäisyys ole mikään huvi, jota on oikeus verottaa.

Sukuselvitysten ja lääkärintodistusten sekä Lääkintöhallituksen päätöksen olisi kuuromykkien kohdalla oltava ilmaisia. Kuuromykkien avioliittoja solmitaan siksi harvoin, etteivät näistä saamatta jäävät maksut mahtane ketään viranomaista köyhdyttää.

On toivottavaa, että Suomen Kuuromykkäin Liitto ryhtyy toimenpiteisiin, jotta kuuromykät avioliittomaksuihin nähden saatetaan kuulevien kanssa samaan asemaan.

L. A. Paunu.

Työpaikkojen hankinta.

Voiko Suomen Km. liitto ehdottaa Kuuromykkäin koulujen opettajistolle, että he yhdessä paikallisen Km. auttajayhdistyksen kanssa huolehtisivat jokaisen koulusta päässeen oppilaan sijoittamisesta työpaikkoihin oppilaiksi määrättyä ammattia varten? Tämä siihen asti, kunnes kuuromykkien ammattilaitos on perustettu.

Koska nykyään ei mitään erikoista ammattia omaavan nuoren kuuromykän on hyvin vaikeata saada edullista työpaikkaa, olisi sen takia Km. koulujen opettajien vaikutettava oppilaittensa työhön sijoittamisessa. Paikalliset km. auttajayhdistykset tulisivat varmaan mielellään mukaan.

Esim. valtion tehdaslaitokset, kuten monet muutkin tehtaat, ottavat vuosittain nuoria, 15 vuotta täyttäneitä nuorukaisia aina 5:kin vuoden sopimuksella. Eikö näihin tehtaisiin voisi sijoittaa myös kuuromykkiä, juuri koulusta päässeitä nuorukaisia. Tämä asia täytyisi saada ratkaisuun, sillä nuoret kuuromykät ovat pakoitetut odottaessa turhaan tyytymään huonoihin työpaikkoihin.

Kirsti Ahonen.

Lainopillinen neuvonantaja.

Voiko Suomen Kuuromykkäin liitto järjestää kuuromykkiä varten sellaista lainopillista neuvonantajaa, joka pystyy hallitsemaan kuuromykkien kieltä ja joka ei maksa paljon tai tulisi aivan ilmaiseksi?

Koska on ilmennyt että useissa asioissa mm. perintö-asioissa ovat monet kuuromykät joutuneet kärsimään vääryyttä, koska eivät ole kyenneet saamaan mistään oikeudellista apua niin olisi Km. liiton käytettäväksi saatava pätevä lakimies, joka tarvittaessa antaa ilmaiseksi neuvojaan sekä ajaisi kuuromykän asiaa oikeudessa. Kirsti Ahonen.

Johtokuntain valitseminen.

Eri puolilla piiriäni olen joutunut seuraamaan joitakin kuuromykkäinyhdistysten vuosikokouksia. Olen mielihyvällä pannut merkille sen huomattavan taidon, jolla eräitä kokouksia on johdettu. Kuuromykillä alkaa olla kokoustottumusta.

Mutta olen huomannut, että kuuromykkäinyhdistysten säännöissä — ainakin monen yhdistyksen — on eräs outo piirre: koko johtokunta on vuosittain erovuorossa. Tässä suhteessa kuuromykkäinyhdistykset eroavat useimmista muista yhdistyksistä. Yhdistyksissä tavallisesti ainoastaan osa johtokunnasta vuosittain on erovuorossa. Esim. 1/3 johtokunnasta eroaa vuosittain. Jos siis johtokunnan jäsenmäärä on 12, niin 4 on erovuorossa ja 8 jää edelleen johtokuntaan. Seuraavana vuonna taas 4 muuta jäsentä on erovuorossa. Kolmantena vuotena ovat viimeiset 4 vanhan johtokunnan jäsentä erovuorossa. Neljäntenä vuotena kierros alkaa uudelleen. Erovuoroiset voidaan tietenkin valita uudestaan. Useimmiten näin tapahtuukin.

Mitä etua tällaisesta järjestelmästä olisi? Johtokunta voi tällöin toimia »pitemmällä sihdillä», se voi laatia suunnitelmansa pitemmäksi ajanjaksoksi, ja se voi olla varma siitä, että sillä on mahdollisuuksia toteuttaa suunnitelmansa, koska johtokunnassa aina on edelliseltä vuodelta ja edellisiltä vuosilta jäseniä, jotka ovat asioista perillä niiden syntyvaiheista lähtien. Toiminta on silloin määrätietoista ja yhtenäistä.

Ylläolevaan lyhyeen perusteluun viitaten saan Liiton Vuosikokoukselle ehdottaa,

että se kehottaisi alaisiaan jäsenyhdistyksiä harkitsemaan sääntöjensä tarkistamista ja niiden muuttamista sellaisiksi, että johtokunnasta vuosittain eroaisi vain määräosa, kuten yhdistyksissä yleensä on tapana. L. A. Paunu.

Pohjoismainen yhteistyö.

Ehdotan, että Suomen Kuuromykkäinliitto ryhtyisi toimenpiteisiin perustaakseen Ruotsin, Tanskan ja Norjan liittojen kanssa yhteisen liiton, nimeltä »Norden».

Tähän liittoon jokainen maa nimeäisi edustajansa. Sillä voisi olla suuri merkitys sivistykselliselle ja muulle toiminnalle.

Anton Hellöre.

Kirjanpidon neuvonnan järjest. edustajille.

Ehdotan vuosikokouksen harkittavaksi, eikö liitto voisi järjestää kirjanpidon neuvontaa sitä haluaville edustajille ja muillekin johtohenkilöille, että he saisivat perehtyä kirjanpidon taitoon ja siten he osaisivat itsenäisesti ratkaista tilivapauden myöntämiskysymystä hallitukselle. A. V. Hartikainen.

SUURARPAJAISTEN AIKA LÄHESTYY!

Suomen Kuuromykkäinliiton suurarpajaiset pidetään huhtikuun 15 päivän ja kesäkuun 14 päivän välisenä aikana tänä vuonna. Arpoja saadaan myydä koko valtakunnan alueella 400.000 kappaletta 25 markan hintaista arpaa. Arpajaisten toimeenpano on jätetty Suurarpa r.y:n hoidettavaksi. Sen arpajaistoimisto on Helsingissä Satamakadun 2:ssa. Se on jo ryhtynyt toimenpiteisiin. Arpajaistoimisto mm. ottaa asiamiehiä, joille maksetaan hyvä palkkio myydyistä arvoista. Joko Sinä, arvoisa lukija, olet ilmoittautunut asiamieheksi Liittomme kansliaan? Jos et vielä ole täyttänyt velvollisuuttasi, niin tee se nyt heti osoitteella: Suomen Kuuromykkäinliitto, Helsinki, Liisankatu 27. E. 10. Voit myöskin mainita, montako arpalippua haluat myydä. Liiton kanslia toimittaa asiamiesluettelon arpajaistoimistoon, joka lähettää Sinulle asiamiespaperit ja arpaliput.

Älä jätä huomiseksi, mitä voit tänään tehdä.

OLISIKO NIMI MUUTETTAVA?

Kuuromykkäinyhdistysten rinnalla maassamme toimii joukko kuuromykkäin auttajayhdistyksiä. Edelliset ovat kuurojen omia yhteenliittymiä kohtalonyhteyden pohjalla, jälkimmäiset taas ovat ensikädessä kuulevien ihmisten muodostamia yhdistyksiä, jotka pyrkivät toimimaan kuuromykkien tukijärjestönä.

Maamme kuuromykkien keskuudessa voidaan havaita voimakkaasti kehittynyttä itsetuntoa. Eivät he pyydä vedota kuulevien kansalaisten sääliin ruikuttamalla kohtalonsa kovuutta. He pyrkivät valistamaan ja kehittämään itseään yhdistystoimintansa pohjalta. Taloudellisestikin heillä on voimakas pyrkimys itsenäiseen elämään. He ovat suurelta osalta vähävaraisia, mutta kuitenkin toimeentulevia. Suhteellisen vähäinen on köyhäinhoitoa nauttivien kuuromykkien prosenttiluku.

Ensimmäiset auttajayhdistykset perustettiin aikana, jolloin kuuromykkien asema oli erilainen kuin nyt. Entisestä, takapajulla elävästä, almua pyytävästä vaivaisesta kuuromykästä on kehittymässä yhteiskunnan kunnioitettu ja osakseen tunnustusta vaativa jäsen. Sentähden tuntuukin siltä, että nimitys »Kuuromykkäin Auttajayhdistys» olisi aikansa elänyt, ja että pitäisi saada tilalle parempi nimi. Nykyisestä nimestähän saa sen käsityksen, että kuuromykät ovat kaikki aivan avutonta, köyhäinhoidon varassa elävää joukkoa.

Eivät nykyiset kuuromykkäin auttajayhdistykset ole kuurojen köyhäinhoitoyhdistyksiä, vaan ne ovat kuuromykkien ystäväjärjestöjä. Ne pyrkivät toimimaan välittäjinä ja ennakkoluulojen hälventäjinä kuulevien ja kuurojen väliltä. Ja ne tahtovat tasoittaa niitä esteitä, joita kuurous ihmiselle aiheuttaa. Miten kuuromykkäin auttajayhdistys toimineekin, sen toimintaa ja sen otteita aina ohjaa ystävän mieli. Siksi mielestäni olisi päästävä vanhasta nimestä, joka heittää aliarvioivan varjon kuuromykkien yli ja ristittävä yhdistykset uudestaan. Ehdotan uudeksi nimeksi: Kuurojen Ystävät.

Luulen, että Kuuromykkäin Lehti avaa palstansa mielipiteiden vaihdolle tässä asiassa. Antakaa kuulua: puolesta ja vastaan?

Helsingissä maaliskuun 1 päivänä 1945.

L. A. Paunu.

*

Pastori Paunun ehdotus Kuuromykkäin auttajayhdistysten nimen muuttamisesta on oikeaan osunut. Kuurojen Ystävät on lyhyt ja kaunis nimi. Varmaan Isä Killinen, auttajayhdistysten perustaja, hymyilee haudassaan, sillä hän itse aina ja joka paikassa halusi kohottaa kasvattiensa ihmisarvoa, käyttämällä »kuuro»-nimitystä. Hänen oppilaansa ovat kuurojenkoulun käyneitä. Hän teki kuuromykistä puhetaitoisia kuuroja.

Perustelut, mikäli puhutaan »entisestä, takapajulla elävästä, almua pyytävästä vaivaisesta kuuromykästä», ovat sikäli väärällä pohjalla, ettei siihenkään aikaan kuin auttajayhdistykset perustettiin, ollut kovinkaan monta mainitunlaista. Juttu on tässä sama kuin Hels. K. m. Y:n 50-vuotisjuhlakirjassa, jossa kirjoittaja yleistää näkemänsä muutamat juopot kuuromykät edustamaan koko Helsingin kuuromykkiä sanomalla, että »Useimmat Helsingin kuuromykistä olivat siihen aikaan yksinkertaisesti juoppoja». — Ei, kyllä he olivat jo silloin omalla työllään eläviä ja kunnioitettuja kansalaisia Helsingissäkin, vaikkakin ajan tavan mukaan silloin tällöin ottivat »napsun». Heidän toimintansa tuloksena on H:gin yhdistys sitä mikä se nyt on, jäsentensä viihtyisä kokoontumispaikka.

Auttajayhdistykset ovat tehneet siunauksellista työtä tukemalla eteenpäin yrittäviä kuuroja. Kuitenkin tässä työssä on usein ollut kuurojen kannalta paljonkin toivomisen varaa. Kerran liittomme edustajakokouksessa lausuttiin yksimielinen toivomus, että auttajayhdistysten johtokuntiin valittaisiin joku kuurokin. Itse auttajayhdistysten liiton puheenjohtaja Urho Kierimo kannatti tätä toivomusta, että yhteistoiminta kuurojen ja heidän tukijainsa välillä kävisi läheisemmäksi. Hyvänä esimerkkinä siitä ovat Turun ja Porin auttajayhdistykset, joiden johtokuntiin on vuosikausia kuulunut yksi kuuroista. Helsingissäkin oli aikanaan yksi kuuro auttajayhdistyksen johtokunnassa ja hänen vaikutuksensa sanotun yhdistyksen toimintaan oli varsin huomattava. Nykyinen puheenjohtaja, tarkastaja J. K. Palomaa johtokuntaan valittuna ehdotti kerran erästä kuuroa valittavaksi myös mukaan, mutta silloinen puheenjohtaja vain murahti »kuinka sen kanssa toimeen tulee, kun ei kuule». Siihen se jäi ja johtokuntaan valitaan umpimähkään sellaisiakin, joilla tuskin on aikaa ajatella kuurojen asioita. Hyvä niinkin, mutta voisihan olla parempi, että mukana on yksi »mallikappale» puhumassa kohtalotovereittensa puolesta ja tekemässä ehdotuksia heidän hyväkseen ja totuttamassa toisia keskustelemaan kuurojen kanssa. Mainitsin tämän vain siksi, että auttajayhdistysten pitäisi ensimmäiseksi poistaa omasta keskuudestaan ennakkoluulot kuurojen kelpoisuutta vastaan. Sitten vasta voidaan puhua niiden hälventämisestä muista.

Oli, miten tahansa, otettakoon käytäntöön nimi Kuurojen Ystävät. Ehkä tämän van-

KILPAILUKEHOITUS

Helsingin Kuuromykkäin Auttajayhdistys julistaa täten raittiusaiheisen kirjoituskilpailun, johon kehoitetaan kuuromykkiä runsaslukuisesti osallistumaan. Kilpailuun nähden on otettava huomioon seuraavaa:

1. Aihe on vapaavalintainen, raittiusaiheinen.
2. Kilpailu on avoinna kaikille maamme kuuromykille.
3. Sarjajako:
   A-sarja, johon saavat ottaa osaa ennen lehtiin kirjoitelleet.
   B-sarja aloittelijoille.
4. Palkinnot:
   A-sarjassa I palk. 150:—
   II palk. 75:—
   B-sarjassa I palk. 100:—
   II palk. 50:—
5. Kilpailuaika: Kirjoitusten oltava palkintolautakunnalla kesäkuun 1 päivään mennessä.
6. Palkintolautakuntaan kuuluvat: Tarkastaja J. K. Palomaa, maisteri Sigyn Heikel ja pastori L. A. Paunu.

Kirjoitukset on lähetettävä ennen 1. 6. 1945 osoitteella: Helsingin Kuuromykkäin Auttajayhdistys, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Kirjoitukseen on merkittävä kirjoittajan salanimi eli nimimerkki (esim. Tipsu). Kirjekuoren sisällä pitää olla suljetussa kuoressa kirjoittajan oikea nimi ja postiosoite. Vastauskirjekuoreen pitää merkitä vasempaan alakulmaan: Kilpakirjoitus.

Helsingissä, helmikuun 23 päivänä 1945.

HKAY:n Johtokunta.

---

hemman järjestön nimen muutos helpottaisi omankin liittomme nimen ajanmukaistamista. Miltäs kuuluisi: Kuurojen Liitto, Kuurojen Lehti, Kuurojen Yhdistys jne.? Varmasti paremmalta kuin entiset.

Voitanee vastustaa asiaa sillä, ettei suuri yleisö »sulata» muutosta, vaan sekoittaa kuurot vanhemmalla iällä kuulonsa menettäneihin. Sellaiset käyttävät nimeä »kuulovikainen». Kunhan muutos tehdään ilman ennakkoluuloja, kyllä yleisö siihen tottuu radion ja sanomalehtien välityksellä. Pääasia on, että käytämme sitä nimeä, minkä haluamme juurruttaa yleisön tietoisuuteen. Ei yleisö heitä pois »mykkä»-nimitystä, ellemme itse tee alotetta. Puhetaidottomia alkaa olla maassamme siksi vähän, että enemmistö on kuuroja, kiitos koulujemme tarmokkaan puheopetuksen. Rurik Pitkänen.

MYÖNNETTYJÄ MATKALIPPU-ALENNUKSIA

Rautatiehallitus on myöntänyt seuraavat 25 %:n alennukset matkalippujen hinnoista:

Suomen Kuuromykkäinliiton edustajainkokoukseen Helsingissä 24—25/3. Alennus voimassa 22—27/3 välisenä aikana;

Kuuromykkäin Urheiluliiton liittokokoukseen ja 25-vuotisjuhlaan Helsingissä 31/3—2/4. Alennus voimassa 29/3—4/4.

Osanottajille myydään lähtöasemalta 1 ½ yksinkertaista matkalippua. Nämä liput, joita menomatkalla ei saa antaa pois, leimataan lähtöasemalla aseman nimileimalla. Matkalippujen ohella lähtöasema antaa jokaiselle matkustajalle todistuskaavakkeen B N:o 118 A, johon on leimattu aseman nimi ja päiväleima. Nämä todistukset tulee tilaisuuksien järjestäjäin täyttää ja varustaa ne liiton leimalla. Paluumatkaa varten ovat ostetut matkaliput voimassa yhdessä mainitulla tavalla täytettyjen ja leimattujen todistuksien kanssa. Todistukset on matkan päättyessä matkalippujen kera luovutettava junailijalle.

*

Erehdysten välttämiseksi olisi paras lippua ostaessa näyttää tämä tiedoitus lipunmyyjälle.

Kirjallisuutta

HELSINGIN KUUROMYKKÄINYHDISTYKSEN JUHLAJULKAISU

Julkaissut H.K.Y. 50-vuotisjuhlan johdosta. Ulkoasultaankin kaunis julkaisu 104-sivuinen. Runsaasti kuvia. Hinta postimaksuineen 33 mk. Innokkaita myyjiä otetaan jokaiseen yhdistykseen. Palkkiot: 10—20 kpl. 10 %, 21—50 kpl. 15 %, 51—100 kpl. 20 %, yli 100— 25 %. Tilatkaa osoitteella: Eino Karilas, Helsinki Mariankatu 13, B.

URHEILUOSASTO

KUL:n 25-vuotisjuhla

Juhlaillalliset pidetäänkin maaliskuun 31 p:nä klo 19.00 Ravintola Kairossa, Liisankatu 14. Osanottomaksu mk 120:— hengeltä lähetettävä ilmoittautuessa ennen maaliskuun 25 päivää os. Herra Carl-Eric Martola, Helsinki, Döbelninkatu 3 A 12.

Juhlailtamassa huhtik. 1 p:nä Hels. V. yhteiskoulussa, Apollonk. 11 klo 19.00 on seuraava arvokas ohjelma:

Tervehdyspuhe	Tanssiesitys
Lausuntaa	Rva Vilàgosin oppilaat
Juhlapuhe	Näytelmä »Maankiertäjä
Voimistelunäytös	vastoin tahtoaan»

Pääsymaksu 40:—.

Juhla-illanvietto pidetään huhtik. 2 p:nä Helsingin Kuurom. yhdistyksellä, Liisank. 27 A 8 klo 19.00, ja on ohjelma seuraava:

Tervehdyspuhe	Muistelmia
Lausuntaa	Huumoria
Esitelmä	Taikatemppuja

Tanssia. Pääsy 40:—.

Muu ohjelma on julkaistu lehtemme viime numerossa.

Rautatiehallitus on myöntänyt juhlille matkustaville osanottajille 25 %:n alennuksen matkalippujen hinnoista, ja on alennus voimassa maaliskuun 29 päivästä huhtikuun 4 päivään.

KYMINLAAKSON Kuuromykkäin V. ja U.-seura »Tähti» viettää 25-vuotisjuhlaansa ensi toukokuun 20 pnä Kotkassa.

Ohjelma nähdään lähemmin huhtikuun numerossa.

URHEILUSEURA HISALMEEN perustettiin 14 p:nä tammik. 1945 Keskuskansakoululla pidetyssä kokouksessa. Herra Otto Heiskanen valittiin kokouksen puheenjohtajaksi, jonka jälkeen keskusteltiin urheiluseurasta ja päätettiin sellainen perustaa Iisalmeen. Seuran puheenjohtajaksi tuli yksimielisesti valittua Otto Heiskanen. Johtokuntaan tulivat Veikko Balk, Veikko Lämsä, Erkki Hyrkäs ja Elsa Hyrkäs. Varalle Paavo Niskanen ja Kusti Ollikainen. Tilintarkastajiksi toimittaja Pitkänen ja Toivo Heikkinen, varalle Hilja Suikkonen ja Hannes Tuomaala. Jäsenmaksuksi päätettiin miehiltä 20 mk ja naisilta 15 mk. Lisäksi liittovero 5 mk. Jäseneksi ilmoittautui heti 12 miestä ja 6 naista. Johtokunnan kokouksessa, heti perustamisen jälkeen valittiin varapuheenjohtajaksi Veikko Balk, sihteeriksi Veikko Lämsä, rahastonhoitajaksi Erkki Hyrkäs, jäsenmaksujen kantajaksi Veikko Balk.

Toivottavasti kuuroille pian tarjoutuu tilaisuus nähdä Iisalmen urheiluseura kisakentillä Iisalmen kunniaa puolustamassa. Niin ainakin toivoo allekirjoittanut. *Sihteeri.*

TAMPEREEN Kuuroilla-Urheilijoilla oli helmik. 11 päivänä jäsentenväliset hiihtokilpailut Naistenmatkan Haikan tilalla.

Sää oli huono ja satoi päivän mittaan räntää, mutta kuitenkin siitä hyvin selviydyttiin.

Kilpailtavana oli 9 km. Tulokset olivat seuraavat: 1) Kalevi Lepojarvi 51.23, 2) Kunto Irri 1.05,03, 3) Urho Vähämäki 1.13.41.

TIETOJA KOTIMAASTA

JOENSUUN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivä pidetään maalisk. 24 p:nä klo 16 Joensuun yhteiskoulussa ja 25 p:nä klo 14. Toivotaan rovasti Myyryläisen saapuvan.

OULUN Kuurojenyhdistys järjestää *kirkkopäivät* sunnuntaina, (ensimmäisenä pääsiäispäivänä) huhtikuun 1 p:nä 1945. Kokoonnutaan Tuiran Laestadiolaiselle rukoushuoneelle klo 12 päivällä. Tervetuloa. *Johtokunta.*

PORISSA vietetään hengellisiä juhlia pääsiäisenä huhtik. 1—2 päivinä alkaen klo 11. a.p. yhdistyksen talolla. Tilaisuudet päättyvät toisena pääsiäispäivänä iltapäivällä kirkossa yhteisen Herran ehtoollisen viettoon.

TAMPEREEN Kuuromykkäinyhdistys järjestää huhtikuun iltaman, 7. 4. 1945.

Ohjelma tulee olemaan sisältörikkaampi kuin konsanaan.

Siis läheltä ja kaukaa toivotaan tervetulleiksi Tampereelle. *O—i K—i.*

SEINÄJOEN k.m. yhdistyksen kirkkopäivät pidetään Rukoushuoneella huhtikuun 8 p:nä, alkaen klo 10. Puhujiksi on pyydetty pastorit H. Hyvärinen Oulusta, L. A. Paunu Helsingistä sekä ent. k.m. matkapappi K. A. Nyman Vaasasta, toimittaja R. Pitkänen ja adjutantti Meri Kruhse Helsingistä. Tähän arvokkaaseen tilaisuuteen ovat kaikki, myös siirtolaiskuurot tervetulleita.

KAINUUN Kuurojenyhdistyksen esitelmätilaisuudet pidetään Kajaanissa huhtik. 14—15 p:nä. Kokoonnutaan kaupungin rukoushuoneen sivusaliin lauant. klo 17. Ohjelma alkaa klo 18. Näytelmä, esitelmiä, huumoria, kertomuksia ym. Tervetuloa läheltä ja kaukaa. Eväät ja sokerit mukaan. Asunnon tarvitsijat ilmoittautukoot os. Hra Väinö Laitinen, Kajaani, Purola 230.

TAMPEREEN Kuurojen Shakkikerho toimeenpanee tulevan huhtikuun 21 päivänä iltaman. Ohjelma on hyvä ja sisältörikas. Siis rientäkää joukolla, läheltä ja kaukaa.

ÄÄNEKOSKEN Kuurojen yhdistyksen kokous pidetään huhtikuun 22 pnä kello 12. Äänekoskella. Kokouspaikasta ilmoitetaan perillä. Sokeri mukaan Tervetuloa!

VAASAN Kuuromykkäinyhdistys järjestää esitelmäpäivät tulevan lokakuun 6 ja 7 p:nä.

KUOLLUT. Viime tammikuun 24 p:nä kuoli Kuuromykkäinkoti Salmelassa *Yrjö Lahti* 48 vuoden vanhana pitkällisen sairauden jälkeen. Hän

oli kotoisin Helsingistä. Vainaja haudattiin Kakskerran hautausmaahan Salmelan perhehautaan helmik. 4 p:nä. Pastori Lauri Paunu toimitti ruumiinsiunauksen. Sitten vietettiin Salmelassa vainajan muistojuhlaa, jossa kirkkoherra Mäkelä ja pastori Paunu puhuivat. Siunattu olkoon Yrjö Lahden muisto!

† EETU HEIKKINEN kuoli Suomussalmella syyskuun 11 p:nä 1944. Hän oli Kuopion Kuurojenkoulun ent. oppilas.

† HILDA MELANEN kuoli Mäntässä helmik. 18 p:nä. Hän oli hiljainen ja vaatimaton ihminen, joka koetti edistää paikkakunnallaan kohtalotovereittensa parasta ja olla heitä kokoavana voimana.

KAIVOON HUKKUI Jääskessä 21. 2. kuuromykkä *Ida Joona*. Hän oli mennyt noin klo 8 aikaan noutamaan vettä kaivosta lehmille ja putosi kaivoon. Kun häntä ei alkanut kuulua takaisin, lähdettiin etsimään ja löydettiinkin kaivosta. Hänet nostettiin heti ylös ja paikalle haettiin lääkäri, joka ei kuitenkaan voinut henkeä palauttaa. Ida Joona oli syntynyt 1878.

SHAKKILIITON PERUSTAVA KOKOUS. Loppiaispäivänä täällä H:gin Kuurom. Yhdistyksellä pidettiin kokous, kuten jouluk. Kuuromykkäin lehdessä oli ilmoitettu. Perustavassa kokouksessa oli läsnä 8 edustajaa, H:gin, Turun, T:reen ja Pietarsaaren shakkiseurojen johtokuntien jäseniä, sieltä puuttui vain Vaasan edustaja. Vilkkaassa neuvottelussa päätettiin perustaa ehkä Europassa ensimmäinen shakkiliitto — Suomen Kuurojen Shakkiliitto — Finlands Dövas Shackförbund.

Ensimmäiseksi liittohallituksen puheenjohtajaksi valittiin herra Börje Ahlbäck H:gistä, varapuheenjohtajaksi hra Paavo Keto Turusta, sihteeriksi hra Osmo Entelä H:gistä, rahastonhoitajaksi hra Hj. Sandblom, taloudenhoitajaksi hra Arvo Helenius. Varajäseniksi tulivat hrat Carl-Eric Martola, Kalle Hämäläinen ja Arvo Sihvola H:gistä.

Suomen Kuurojen Shakkiliiton mestaruuskilpailut on Pietarsaari pyytänyt saada järjestää seuransa 10-vuotisjuhlan yhteydessä syksyllä.

»Shakkiliiton» järjestämässä illanvietossa Loppiaisaattona oli rattoisa ohjelma.

Tammik. 7 p:nä H:gin Kuurom. Yhd. Shakkikerhon järjestämissä jännittävissä salamaturnauksissa voitti Kaarlo Mikkola niukasti 11 $^1/_2$ pisteellä, toiseksi A. Helenius 11 p., kolmanneksi Hj. Sandblom 9 p., 4) K. Hämäläinen 8 p., 5) E. Saarinen ja J. Färdig 7 $^1/_2$ p., 6) A. Sihvola ja P. Hellström 7 p. Osanottajia oli 14 ja rahapalkintoja jaettiin. Kilpailuja kesti 3 tuntia, turnausvalvojina toimivat Börje Ahlbäck ja Osmo Entelä.

HELSINGIN Kuuromykkäin Shakkikerhon vuosikokous pidettiin K.m. yhdistyksen huoneustossa tammik. 27 p:nä. Saapuvilla oli 28 jäsentä. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin kunniajäsen S. Månsson ja sihteeriksi B. Ahlbäck.

Vuosi- ja tilikertomus luettiin ja hyväksyttiin ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi valittiin uudelleen O. Entelä. Johtokuntaan tuli valituksi A. Helenius, Hj. Sandblom, B. Ahlbäck ja Arvo Sihvola, varajäseniksi K. Hämäläinen ja J. Enroos.

Tilintarkastajiksi V. Salovaara ja L. Mikkola, varalle T. Rikström.

Johtokunta valitsi varapuheenjohtajaksi A. Heleniuksen, sihteeriksi A. Sihvolan, rahastonhoitajaksi ja jäsenkirjuriksi Hj. Sandblomin ja taloudenhoitajaksi A. Heleniuksen ja K. Hämäläisen.

TAMPEREEN Shakkikerhon vuosikokous pidettiin tammikuun 28 päivänä k.m. yhdistyksen omassa huoneustossa, Kyttälänkatu 8.

Kokouksen avasi viimevuotinen puheenjohtaja hra Armas Vuorenmaa lyhyin sanoin ja samalla totesi kokouksen laillisesti alkaneeksi.

Valittiin vuosikokouksen puheenjohtajaksi hra Veikko Jalonen ja pöytäkirjaa pitämään hra Kalevi Lepojärvi.

Luettiin vuoden 1944 toiminta- ja tilikertomukset, jotka hyväksyttiin sellaisenaan ja johtokunnalle myönnettiin vastuuvapaus.

Vuoden 1945 puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti huutoäänestyksellä herra Janne Lehtimäki.

Johtokuntaan, hrat Martti Mikkolainen, Eero Helminen, Veikko Jalonen ja Kalevi Lepojärvi sekä varalle hrat Armas Vuorenmaa ja Paavo Laaksonen.

Vuosikokouksen päätyttyä johtokunnan keskuudessa valittiin varapuheenjohtajaksi hra Eero Helminen, sihteeriksi Kalevi Lepojärvi, rahastonhoitajaksi ja samoin kalustonhoitajaksi valittiin Armas Vuorenmaa ja jäsenkirjuriksi Martti Mikkolainen.

KOKKOLAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokouksessa helmik. 24 p:nä valittiin puheenjohtajaksi Erik Ruonaniemi, varapuheenjohtajaksi nti Julia Kiviniemi, sihteeriksi Majrik Sabel, nti Elsa Hackzell, hra Tenho Harju ja rahastonhoitajaksi hra Emil Hanhikoski. Jäsenmäärä yhdistyksessä on 65.

H. K. Y:n Nuorten Kerhon vuosikokous pidettiin tammikuun 20 p:nä H:gin kuurom. yhdistyksellä. Vuosikokouksen avasi kerhon puheenjoht. T. Rikström, lausuen kerhon jäsenet ja vieraat tervetulleiksi. Luettiin vuosi- ja tilikertomus ja myönnettiin tili- ja vastuuvapaus johtokunnalle. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Hj. Sandblom ja sihteeriksi E. Levänen. Nuorten Kerhon puheenjohtajaksi valittiin Aura Ahlbäck. Entinen puheenjoht. T. Rikström kieltäytyi ehdokkuudesta töiden paljouden johdosta. Johtokuntaan valittiin varapuheenjohtajaksi sekä rahastonhoitajaksi T. Rikström, sihteeriksi E. Levänen, jäsenkirjuriksi Hilkka Honkavaara ja varastonhoitajaksi P. Miettinen sekä varalle Saara Autio ja Ulla Elomaa. Tilintarkastajiksi valittiin B. Ahlbäck ja Aili Huotari sekä varalle Maija-Liisa Hoffren. Kerhon jäsenmaksu 5:— jäi ennalleen mutta kannattajajäsenmaksu koroitettiin 10 markaksi.

KAINUUN kuurojen yhdistyksen esitelmäpäivät pidettiin Kajaanin Käsityö- ja Tehdasyhdistyksen huoneistossa viime joulukuun 2—3 päivinä. Ensimäisenä esitelmäpäivänä ohjelman alussa yhdistyksen puheenjohtaja Toivo Heikkinen lausui osanottajat tervetulleiksi, kuvaten lyhyesti Pohjois-Suomen hävitystilannetta. Hetken hiljaisuudella kunnioitettiin seisomaan nousten yhdistyksen jäsenen, viime syyskuussa kuolleen Eetu Heikkisen muitoa. Neiti Hilkka Asp esitti runon lausuntaa, minkä jälkeen pastori Arvo Arasola piti merkityksellisen esitelmän unista, jota osanottajat seurasivat mielenkiinnolla. Toivo Heikkinen lausui runon Mustan jumalan unesta. Vielä Viipurin Kuuromykkäin yhdistyksen puheenjohtaja Otto Heiskanen piti vaikuttavan esitelmän aiheena »Kun kahvi tuli maahan» ja toimittaja Rurik Pitkänen jatkoksi kertoi kummallisista kahvinkeittotavoista. Saatiin nähdä naurettava pilanäytelmä.

Toisena päivänä käytiin tutustumassa Kajaanin Puutavara Oy:n paperitehtaaseen. Yhdistys pyytää kiittää tässä yhteydessä Kajaanin Puutavara Oy:tä saamastaan rahalahjasta.

Juhla aloitettiin klo 16 samassa huoneistossa kuin edellisenäkin päivänä. Puheenjohtaja Toivo Heikkinen luki pastori Heikki Hyvärisen lähettämän kirjelmän, jossa ilmeni, että pastori on valitettavasti estetty pitämästä hartaushetkeä osanottajille matkavaikeuksien takia. Nti Hilkka Asp lausui runon ja toimittaja Rurik Pitkänen piti vielä vaikuttavan esitelmän ihmeellisestä kahvinkeksinnöstä. Asettaja Otto Heiskanen huvitti osanottajia huumorintajuisella pakinalla. Toivo Heikkinen kertoili mielenkiintoisia matkahavaintoja muutamista sodan hävittämistä Pohjois-Suomen paikkakunnista. Arvottiin oikein hyviä kaakkuja, mutta arpavoitot eivät langenneet ostajille ja sen takia kaakut huutokaupattiin ja siitä saatiin sievät tulot.

Esitelmäpäivät päättyivät Toivo Heikkisen lopettajaissanoihin. Osanottajia oli kaikkiaan toistakymmentä henkeä.

TAMPEREEN shakkikerhon kuulumisia viime vuoden varrelta. Koko ajan täkäläisen kerhon puheenjohtajana toimineen A. Vuorenmaan johdolla on käyty jäsenten kesken keväällä turnausharjoituksia ja syksyllä kilpailut jossa selviytyi ensi sijalle E. Helminen 6 $^1/_2$ pisteellä, M. Mikkolainen toisena 5 $^1/_2$ pisteellä ja M. Katainen kolmantena 5 pisteellä. Osanotto on ollut laimeata etenkin nuorison taholta.

Joulukuun puolivälissä on ollut kerhon jouluiltama palkintojenjakoineen.

KERAVAN Kuurojen kerholla oli vuosikokous Seurakuntatalolla 10. 1. -45. Saapuvilla oli 12 henkeä, joista äänivaltaisia jäseniä 9, sekä toimittaja R. Pitkänen Helsingistä. Puheenjohtaja M. Salomaa lausui läsnäolevien puolesta sydämelliset kiitokset nti Edith Collinille, joka oli järjestänyt kokouksessa ilmaisen korviketarjoilun leipineen. Kokouksen puheenjohtajana toimi toimittaja R. Pitkänen ja sihteerinä Veikko Peltonen. Vuosikertomus ja tilit luettiin ja tilintarkastajain lausunnon perusteella myönnettiin asianomaisille vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi valittiin alkaneeksi vuodeksi uudelleen rva Mandi Salomaa. Johtokuntaan valittiin V. Peltonen, past. J. Karhu, O. Heino ja Riitta Peltonen, varalle Hilda Poikela ja F. Mattila. Tilintarkastajiksi toim. R Pitkänen ja O. Lindström, varalle A. Karlsson. Emännäksi tuli rva Hilda Poikela oikeudella itse valita apulaisensa. Jäsenmaksut pysytettiin ennallaan. Edustajaksi liiton vuosikokoukseen valittiin rva Mandi Salomaa, varalle hra V. Peltonen.

Johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi past. J. Karhun, sihteeriksi V. Peltosen, rahastonhoitajaksi Riitta Peltosen ja jäsenmaksujen kantajaksi O. Heinon.

RIIHIMÄEN kuurojen yhdistyksen vuosikokous pidettiin Riihimäellä O. Virtasen luona. Kokous alkoi klo 12. Läsnä oli 20 jäsentä 7 ei-jäsentä.

Puheenjohtajan avattua kokouksen, valittiin kokouksen puheenjohtajaksi hra H. Yläkorpi Hämeenlinnasta, jonka johdolla kokous alkoi sujua.

Kokouksen sihteeriksi valittiin rva H. Kuusela. Vuosikertomus, jonka sihteeri rva Leimu tämän jälkeen esitti, oli kaikin puolin oikea ja hyvä.

Tilintarkastajan lausunto hyväksyttiin kokonaisuudessaan, hyvin oli tilit hoidetut ja tilinpitäjille myönnettiin vastuuvapaus.

Johtokunnalle kokonaisuudessaan myönnettiin iloinen ja kiitollinen vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi huudettiin taas rva H. Kuusela.

Johtokunnan vaalissa tuli seuraavat valituiksi, Saara Leimu, Olga Virtanen, Vilho Korpi ja Sylva Rautanen, varalle tuli Tyyne Sulka ja Kauko Saarisalmi.

Tilintarkastajiksi valittiin edelleen yksimielisesti hrat R. Pitkänen ja Matti Sulka, varalle nti Eva Hakala ja hra K. Keskinen.

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin hrat T. Kaplas, U. Nurminen, varalle O. Lehtonen.

Edustajaksi S.K.L. kokoukseen valittiin rva H. Kuusela, varalle rva S. Leimun kieltäydyttyä hra V. Korpi.

Rahastonhoitajaksi valittiin rva Olga Virtanen sama monivuotinen, uskollinen.

Järjestysmiehiksi valittiin Otto Virtanen ja Vilho Saastamoinen. Ravintolaan yliemäntä rva Katri Keskinen, rvat Sylva Rautanen ja Tyyne Sulka. Kiireellisissä tapauksissa on yliemännällä valta määrätä apulaiset, kenet parhaaksi katsoo.

Jäsenkirjuriksi valittiin hra V. Korpi.

Johtokunta keskuudestaan valitsi rva Saara Leimun varapuheenjohtajaksi, Arvo Leimun ollessa estetty saapumasta kokoukseen ei voinut häntä valita. Sihteeriksi tuli rva Saara Leimu.

TURUN Kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous pidettiin tammikuun 14 p:nä. Kokousta johtamaan valittiin Urho Lehtimäki ja sihteeriksi Elise Savisaari. Vuosikertomus luettiin ja hyväksyttiin. Esitettiin kuluneen vuoden eri rahastojen tilit ja tilintarkastajien ehdotuksesta myönnettiin rahastonhoitajalle ja johtokunnalle täydellinen vastuu- ja tilivapaus kuluneelta vuodelta. Puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Urho Lehtimäki uudelleen ja varapuheenjohtajaksi samoin yksimielisesti Elias Savisaari uudelleen ja johtokuntaan suljetuilla lipuilla Elise Savisaari, Oskari Liikkanen, Armas Vilkki, Paavo Keto, Arthur Höckert ja Thorleif Heinrichs ja varalle Anja Salovaara ja Martta Vilkki. Tilintarkastajiksi opettaja Santeri Seppälä ja Eetu Saarinen. Valittiin erilaiset toimikunnat. Jäsenmaksu päätettiin pysyttää ennallaan 30:— mk vuodessa ynnä liitolle menevä vero 5 mk.

Johtokunnan kokouksessa valittiin sihteeriksi Elise Savisaari ja rahastonhoitajaksi Elias Savisaari ynnä muut virkailijat.

TURUN Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen vuosikokous pidettiin helmik. 11 p:nä Kuuromykkäinkoulun kansliassa. Kokousta johtamaan valittiin johtaja Urho Kierimo ja sihteeriksi neiti Karin Granlund. Kuluneen vuoden toimintakertomus luettiin ja hyväksyttiin ja esitettiin eri rahastojen tilit ja myönnettiin vastuu- ja tilivapaus. Erovuorossa olevat opettaja Alli Seppälä ja Elias Savisaari valittiin uudelleen. Tilintarkastajiksi valittiin konttoripäällikkö Valli ja liikemies Ilmari Peltonen ja varalle Urho Lehtimäki. Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen liiton vuosikokoukseen edustajaksi valittiin Elias Savisaari. Sitten pidetyssä johtokunnan kokouksessa valittiin puheenjohtajaksi opettaja Ilmari Lehtinen, varapuheenjohtajaksi opettaja Alli Seppälä, sihteeriksi opettaja Karin Granlund ja rahastonhoitajaksi Elias Savisaari. Keskusteltiin Salmelaa koskevista asioista.

Syvästi kaivaten ilmoitamme, että rakkaamme

KALLE HERMANNI KOIVULA

(Anttila)

synt. 15. 3. 1872, kuoli jonkin aikaa sairastettuaan 31. 1. 1945 kotonaan Ylöjärven Pengonpohjan Koivulassa.

Omaiset.

Lypsytaitoinen **karjakon apulainen**

saa paikan talon ylöspidossa. Perheessäni on 3 kuuroa. Hakemukset palkkavaatimuksineen lähetettävä os.:
Maanvilj. *Joonas Piirala,*
Utajärvi, Lerkka.

Karjanhoitoon ja maataloustehtäviin

tottunut puhetaitoinen kuuro nainen saa paikan kuurossa perheessä Virolahdella allekirjoittaneella 1 p:nä toukok. tai sopimuksen mukaan.

Os.: *Vilho Malmi,*
Klamila.

Kuuro tyttö,

jolla on koti helsingissä, saa sitojattaren oppipaikan heti. KIRJAPAINO SURDUS, Aleksanterinkatu 12.

---

17 v. kuuromykkä poika

haluaa puusepän oppiin, tai jotain muuta työtä. Vast. t.k. aikana Hämeenlinnan postikontt. Nim. »17 v. Kuuromykkä».

Ennen palveluksessa ollut, rehellinen kuuro

KOTIAPULAINEN

hakee hyvää palveluspaikkaa kaupungista tai maaseudulta huhtik. 1 tai 15 p:stä. Tarjoukset palkasta pyydetään lähettämään

Hilkka Kaksonen
Lauritsala.
Saha A 22.

VAIHDETTU vasemman jalan päällyskenkä Porin k.m. yhdistyksellä viime loppiaisena. Omansa saa vaihtaja takaisin palauttamalla päällyskengän os. Pori, Vanhakoivisto.

Lempi Lankonen.

SYNTYNYT

terve tyttö
28. 2. -45.

Benita ja Pentti Niiranen.

KIHLOISSA

—

Aarne Isakkala
Kankaanpää.

Sylvi Nordman
Pori.

Arvo Noro
Suomenniemi.

Impi Katri Soukkio
Lappeenranta.

Helsinki 1945, Oy. Surdus Ab.